

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2023/857 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Απριλίου 2023

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η συμφωνία του Παρισιού ⁽⁴⁾, που εγκρίθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2015 δυνάμει της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) («συμφωνία του Παρισιού»), τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016. Τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του Παρισιού συμφώνησαν να συγκρατήσουν την αύξηση της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας αρκετά χαμηλότερα από τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να καταβάλουν προσπάθειες για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα. Η εν λόγω δέσμευση ενισχύθηκε με την έγκριση, στο πλαίσιο της UNFCCC, του συμφώνου της Γλασκόβης για το κλίμα στις 13 Νοεμβρίου 2021, στο οποίο η διάσκεψη των μερών της UNFCCC, που επέχει θέση συνόδου των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, αναγνωρίζει ότι οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής θα είναι πολύ χαμηλότερες, με αύξηση της θερμοκρασίας κατά 1,5 °C σε σύγκριση με αύξηση κατά 2 °C, και δηλώνει αποφασισμένη να συνεχίσει τις προσπάθειες για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C.
- (2) Η ανάγκη ανάληψης δράσης για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου καθίσταται ολοένα και πιο επείγουσα, όπως δήλωσε η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), στις εκθέσεις της της 7ης Αυγούστου 2021 με τίτλο «Climate change 2021: The Physical Science Basis» (Κλιματική αλλαγή 2021: τα δεδομένα των φυσικών επιστημών), της 28ης Φεβρουαρίου 2022 με τίτλο «Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability» (Κλιματική αλλαγή 2022: επιπτώσεις, προσαρμογή και ευπάθεια) και της 4ης Απριλίου 2022 με τίτλο «Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change» (Κλιματική αλλαγή 2022: μετριασμός της κλιματικής αλλαγής). Ως εκ τούτου, η Ένωση θα πρέπει να αντιμετωπίσει αυτήν την επείγουσα ανάγκη εντείνοντας τις προσπάθειές της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 152 της 6.4.2022, σ. 189.

⁽²⁾ ΕΕ C 301 της 5.8.2022, σ. 221.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2023 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 2023.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 4.

- (3) Η Ένωση έχει θεσπίσει κανονιστικό πλαίσιο για την επίτευξη του στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 40 % έως το 2030, τον οποίο προσυπέγραψε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το 2014, προτού τεθεί σε ισχύ η συμφωνία του Παρισιού. Το εν λόγω ρυθμιστικό πλαίσιο συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁵⁾, με την οποία θεσπίζεται σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης (ΣΕΔΕ της ΕΕ), τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁶⁾, με τον οποίο απαιτείται από τα κράτη μέλη να εξισορροπούν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και τις απορροφήσεις από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας (LULUCF), και τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁷⁾, στον οποίο καθορίζονται εθνικοί στόχοι για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 στους τομείς που δεν καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ ή από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841.
- (4) Η ανακοίνωση της Επιτροπής της 11ης Δεκεμβρίου 2019 με θέμα «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία» αποτελεί σημείο εκκίνησης για την επίτευξη του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα το αργότερο έως το 2050 και του στόχου επίτευξης αρνητικών εκπομπών στη συνέχεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁸⁾ («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα»). Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία συνδυάζει ένα ολοκληρωμένο σύνολο αλληλοενισχυόμενων μέτρων και πρωτοβουλιών με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στην Ένωση έως το 2050 και ορίζει μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική που αποσκοπεί στη μετατροπή της Ένωσης σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία, με μια οικονομία σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων, όπου η οικονομική ανάπτυξη είναι αποσυνδεδεμένη από τη χρήση πόρων. Αποσκοπεί επίσης στην προστασία, τη διατήρηση και την ενίσχυση του φυσικού κεφαλαίου της Ένωσης, καθώς και στην προστασία της υγείας και της ευημερίας των πολιτών από κινδύνους και επιπτώσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον. Ταυτόχρονα, η εν λόγω μετάβαση έχει πτυχές που αφορούν την ισότητα των φύλων, καθώς και ιδιαίτερο αντίκτυπο σε ορισμένες μειονεκτούσες και ευάλωτες ομάδες, όπως οι ηλικιωμένοι, τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειονοτική φυλετική ή εθνοτική καταγωγή. Θα πρέπει, συνεπώς, να διασφαλιστεί ότι η μετάβαση θα πραγματοποιηθεί με τρόπο δίκαιο, χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς να μείνει κανείς στο περιθώριο.
- (5) Στις 16 Ιουνίου 2022 το Συμβούλιο εξέδωσε σύσταση σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα⁽⁹⁾, στην οποία τονίζεται η ανάγκη για συνοδευτικά μέτρα και η ανάγκη να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη στήριξη των περιφερειών, των κλάδων, των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, των εργαζομένων, των νοικοκυριών και των καταναλωτών που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν τις μεγαλύτερες προκλήσεις. Η εν λόγω σύσταση ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να εξετάσουν ένα σύνολο μέτρων που αφορούν την απασχόληση και τις μεταβάσεις στην αγορά εργασίας, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την επιχειρηματικότητα, την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, τις δημόσιες συμβάσεις, τα συστήματα φορολογίας και κοινωνικής προστασίας, τις βασικές υπηρεσίες και τη στέγαση, καθώς επίσης, μεταξύ άλλων, με σκοπό την ενίσχυση της ισότητας των φύλων, την εκπαίδευση και την κατάρτιση.
- (6) Με την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, η Ένωση έχει κατοχυρώσει νομοθετικά ένα δεσμευτικό στόχο για κλιματική ουδετερότητα στο σύνολο της οικονομίας έως το 2050, μειώνοντας, ως εκ τούτου, το ισοζύγιο των καθαρών εκπομπών σε μηδενικό έως την εν λόγω ημερομηνία, και τον στόχο της επίτευξης αρνητικών εκπομπών πέραν αυτής. Με τον εν λόγω κανονισμό θεσπίζεται επίσης δεσμευτικός ενωσιακός στόχος για μείωση, έως το 2030, των εγχώριων καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (εκπομπές πλην απορροφήσεις) κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990. Επιπλέον, ορίζεται ότι η συμβολή των καθαρών απορροφήσεων στον κλιματικό στόχο της Ένωσης για το 2030 πρέπει να περιορίζεται σε 225 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂.

⁽⁵⁾ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1).

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του συμφωνίας του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

⁽⁸⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).

⁽⁹⁾ Σύσταση του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2022, σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα (ΕΕ C 243 της 27.6.2022, σ. 35).

- (7) Προκειμένου να υλοποιηθούν οι δεσμεύσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119, καθώς και οι συνεισφορές της Ένωσης στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού, θα πρέπει να προσαρμοστεί το κανονιστικό πλαίσιο της Ένωσης για την επίτευξη του στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030.
- (8) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 θεσπίζει για τα κράτη μέλη υποχρεώσεις σχετικά με τις ελάχιστες συνεισφορές τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, με σκοπό την επίτευξη του υφιστάμενου στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου το 2030 κατά 30 % σε σχέση με τα επίπεδα του 2005 στους τομείς που καλύπτονται από το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού. Επίσης, θεσπίζει κανόνες για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών και για την αξιολόγηση της προόδου των κρατών μελών όσον αφορά την επίτευξη των ελάχιστων συνεισφορών τους.
- (9) Παρόλο που η εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών θα εφαρμόζεται επίσης στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τις θαλάσσιες μεταφορές, καθώς και από τα κτίρια, τις οδικές μεταφορές και πρόσθετους τομείς, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να διατηρηθεί. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από την εγχώρια ναυσιπλοΐα, αλλά όχι στις εκπομπές από τη διεθνή ναυσιπλοΐα. Ούτε η συμπερίληψη εγκαταστάσεων για την αποτέφρωση αστικών αποβλήτων στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, για τους σκοπούς των άρθρων 14 και 15 της εν λόγω οδηγίας, θα πρέπει να αλλάξει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842. Οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 και οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τους ελέγχους συμμόρφωσης θα εξακολουθήσουν να προσδιορίζονται μετά την ολοκλήρωση των επανεξετάσεων των απογραφών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁰⁾.
- (10) Σε ευθυγράμμιση με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου, οι αναφερόμενες εκπομπές CO₂ που υποβάλλονται και απορρέουν από τη χρήση βιομάζας για την παραγωγή ενέργειας κατατάσσονται στις κατηγορίες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841. Για να αποφευχθεί η διπλή προσμέτρηση, οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από βιοκαύσιμα, βιορευστά και καύσιμα βιομάζας λογίζονται ως μηδενικές για τον καθορισμό των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι επιπτώσεις της έμμεσης αλλαγής της χρήσης γης και να προωθηθεί η αειφορία των εν λόγω καυσίμων, είναι σημαντικό όλα τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν πλήρως την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹¹⁾, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών κριτηρίων αειφορίας και μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για τα εν λόγω καύσιμα.
- (11) Σε ορισμένους τομείς, οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου είτε έχουν αυξηθεί είτε παρέμειναν σταθερές. Στην ανακοίνωση που εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2020 με τίτλο «Ενίσχυση της κλιματικής φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2030 — Επενδύουμε σε ένα κλιματικά ουδέτερο μέλλον προς όφελος των πολιτών μας», η Επιτροπή ανέφερε ότι ο αυξημένος συνολικός στόχος μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030 μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη συμβολή όλων των τομέων.
- (12) Στα συμπεράσματά του της 11ης Δεκεμβρίου 2020, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δήλωσε ότι ο νέος στόχος μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030 θα επιτευχθεί συλλογικά από την Ένωση με τον οικονομικά αποδοτικότερο τρόπο, ότι όλα τα κράτη μέλη θα συμμετάσχουν στην προσπάθεια αυτή, λαμβανομένων υπόψη ζητημάτων δικαιοσύνης και αλληλεγγύης, χωρίς να μείνει κανείς στο περιθώριο, και ότι ο νέος στόχος για το 2030 πρέπει να επιτευχθεί κατά τρόπο που να διαφυλάσσει την ανταγωνιστικότητα της Ένωσης και να λαμβάνει υπόψη τα διαφορετικά σημεία εκκίνησης, τις ιδιαίτερες εθνικές συνθήκες και τις δυνατότητες μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των νησιωτικών κρατών μελών και των νησιών, καθώς και τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί.
- (13) Προκειμένου να επιτευχθεί ο νέος ενωσιακός στόχος με ορίζοντα το 2030 για τη μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, οι τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να μειώσουν σταδιακά τις οικείες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου έως ότου επιτύχουν μείωση κατά 40 % το 2030, σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 συμβάλλει επίσης στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού, καθώς και του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα το αργότερο έως το 2050 δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, για την επίτευξη του οποίου απαιτείται σύγκλιση των προσπαθειών όλων των κρατών μελών με την πάροδο του χρόνου, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις συγκεκριμένες εθνικές συνθήκες.

⁽¹⁰⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

⁽¹¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

- (14) Ο στόχος μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030 που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 χρειάζεται να αναθεωρηθεί για κάθε κράτος μέλος. Η μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί για την αναθεώρηση των εθνικών στόχων μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030 θα πρέπει να είναι η ίδια με αυτήν που χρησιμοποιήθηκε κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, βάσει της οποίας οι εθνικές συνεισφορές καθορίστηκαν σύμφωνα με τις διαφορετικές ικανότητες και ευκαιρίες οικονομικής αποδοτικότητας στα κράτη μέλη, ώστε να διασφαλιστεί δίκαιος και ισόρροπος καταμερισμός της προσπάθειας. Ο στόχος μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος έως το 2030 θα πρέπει, επομένως, να καθοριστεί σε σχέση με το επίπεδο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου του 2005 του σχετικού κράτους μέλους που καλύπτονται από τον εν λόγω κανονισμό, όπως επανεξετάστηκε δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 3 αυτού, εξαιρουμένων των εξακριβωμένων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από εγκαταστάσεις που λειτουργούσαν το 2005 και που συμπεριλήφθηκαν στο ΣΕΔΕ της ΕΕ μόνο μετά το 2005.
- (15) Κατά συνέπεια, από το έτος έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, απαιτούνται νέα δεσμευτικά εθνικά όρια, εκπεφρασμένα σε ετήσια δικαιώματα εκπομπών. Τα όρια αυτά θα οδηγήσουν σταδιακά στην επίτευξη του στόχου κάθε κράτους μέλους για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030. Διατηρούνται τα ετήσια όρια για τα έτη που προηγούνται του έτους έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα οποία ορίζονται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2020/2126 της Επιτροπής⁽¹²⁾.
- (16) Η πανδημία της COVID-19 και ο επιθετικός πόλεμος της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας επηρεάζουν την οικονομία της Ένωσης και το επίπεδο των οικείων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε βαθμό που δεν μπορεί ακόμη να ποσοτικοποιηθεί πλήρως. Από την άλλη πλευρά, η Ένωση αναπτύσσει μια δέσμη κινήτρων μεγαλύτερη από ποτέ και επιταχύνει τη μετάβαση από τα ορυκτά καύσιμα, η οποία έχει επίσης πιθανό αντίκτυπο στο επίπεδο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Εξαιτίας των εν λόγω αβεβαιοτήτων και άλλων απρόβλεπτων γεγονότων που έχουν αντίκτυπο στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, είναι σκόπιμο να επανεξεταστούν τα δεδομένα για τις εκπομπές το 2025 και, εάν είναι αναγκαίο, να επικαιροποιηθούν, το ίδιο έτος, τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών για τα έτη 2026 έως 2030. Η εν λόγω επικαιροποίηση θα πρέπει να βασιστεί σε διεξοδική επανεξέταση των δεδομένων των εθνικών απογραφών που θα πραγματοποιηθεί από την Επιτροπή, προκειμένου να προσδιοριστεί ο μέσος όρος των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κάθε κράτους μέλους κατά τα έτη 2021, 2022 και 2023.
- (17) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119, ύψιστη προτεραιότητα θα πρέπει να δοθεί στις μειώσεις των άμεσων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, που θα χρειαστεί να συμπληρώνονται από αυξημένες απορροφήσεις άνθρακα προκειμένου να επιτευχθεί η κλιματική ουδετερότητα. Στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 αναγνωρίζεται ότι οι καταβόθρες άνθρακα περιλαμβάνουν φυσικές και τεχνολογικές λύσεις. Είναι σημαντικό να τεθεί σε εφαρμογή ένα ενωσιακό σύστημα για την πιστοποίηση των απορροφήσεων άνθρακα που αποθηκεύονται με ασφάλεια και μόνιμα και επιτυγχάνονται μέσω τεχνολογικών λύσεων, το οποίο θα παρέχει σαφήνεια στα κράτη μέλη και στους φορείς της αγοράς για την ενίσχυση των εν λόγω απορροφήσεων άνθρακα. Όταν τεθεί σε εφαρμογή ένα τέτοιο σύστημα πιστοποίησης, θα μπορέσει να πραγματοποιηθεί ανάλυση σχετικά με τη λογιστική καταγραφή των εν λόγω απορροφήσεων άνθρακα βάσει του ενωσιακού δικαίου.
- (18) Προκειμένου να δοθούν κίνητρα για ταχύτερη ανάληψη δράσης και να διασφαλιστεί περαιτέρω η περιβαλλοντική ακεραιότητα, είναι αναγκαίο και σκόπιμο να μειωθούν τα ανώτατα όρια για τον δανεισμό και την αποταμίευση ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών για ολόκληρη την περίοδο από το 2021 έως το 2030. Από την άλλη μεριά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να μειώσουν σταδιακά τις οικείες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και να επιτύχουν τους αυξημένους εθνικούς στόχους τους για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου με ορίζοντα το 2030 με οικονομικά αποδοτικό τρόπο. Λαμβανομένων υπόψη των νέων και αυστηρότερων ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών που απαιτούνται με βάση τον παρόντα κανονισμό, είναι σκόπιμο να αυξηθούν τα υφιστάμενα ανώτατα όρια για τις μεταβιβάσεις ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών μεταξύ των κρατών μελών. Η δυνατότητα μεταβίβασης ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών προωθεί τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, επιτρέποντάς τους να επιτύχουν τους στόχους τους για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου με οικονομικά αποδοτικό τρόπο, με παράλληλη διατήρηση της περιβαλλοντικής ακεραιότητας. Θα πρέπει να διασφαλίζεται η διαφάνεια αυτών των μεταβιβάσεων, ώστε να διενεργούνται κατά τρόπο που εξυπηρετεί αμφότερα τα κράτη μέλη, μεταξύ άλλων με τη διενέργεια πλειστηριασμού, με τη χρήση μεσαζόντων της αγοράς που δρουν βάσει πρακτορείου, μέσω διμερών διευθετήσεων ή με τη χρήση ηλεκτρονικής διεπαφής με στόχο τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με σκοπούμενες μεταβιβάσεις και τη μείωση του κόστους των συναλλαγών.

⁽¹²⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2020/2126 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών των κρατών μελών για την περίοδο από το 2021 έως το 2030 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 426 της 17.12.2020, σ. 58).

Τα κράτη μέλη υποχρεούνται ήδη να υποβάλλουν συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες μεταβιβάσεις σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/1208 της Επιτροπής⁽¹³⁾. Αφού καταρτιστεί από την Επιτροπή, μια περίληψη των πληροφοριών που παρέχονται καθίσταται διαθέσιμη, σε ηλεκτρονική μορφή, εντός τριών μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων που υπέβαλαν τα κράτη μέλη, στην οποία αναφέρεται το φάσμα των τιμών που καταβλήθηκαν ανά συναλλαγή με ετήσια δικαιώματα εκπομπής. Επιπλέον, εντός των δύο περιόδων μεταξύ της δημοσίευσης των εκτελεστικών πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και της έναρξης της διαδικασίας ελέγχου συμμόρφωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν στην Επιτροπή, την 15η κάθε μήνα, έκθεση σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες μεταβιβάσεις. Επιπλέον, προκειμένου να διευκολυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με σκοπούμενες μεταβιβάσεις, τα κράτη μέλη καλούνται να επικαιροποιούν συνεχώς τις σχετικές πληροφορίες. Η Επιτροπή καταρτίζει περίληψη των πληροφοριών που ελήφθησαν και την καθιστά διαθέσιμη εγκαίρως σε ηλεκτρονική μορφή. Για λόγους βελτίωσης της διαφάνειας, πριν από οποιαδήποτε μεταβίβαση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή, η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999, σχετικά με την πρόθεσή τους να προβούν σε μεταβίβαση μέρους των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών τους για ένα δεδομένο έτος. Κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999.

- (19) Για ορισμένα κράτη μέλη, είναι δυνατόν να συνεκτιμηθεί η περιορισμένη ακύρωση δικαιωμάτων εκπομπών στο ΣΕΔΕ της ΕΕ για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 («ευελιξία του ΣΕΔΕ της ΕΕ»). Μεταξύ των κρατών μελών που είναι επιλέξιμα, δύο δεν έχουν χρησιμοποιήσει την ευελιξία του ΣΕΔΕ της ΕΕ και ένα δεν την έχει χρησιμοποιήσει πλήρως. Λόγω του αυξημένου επιπέδου φιλοδοξίας που καθορίζεται με τον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να δοθεί στα εν λόγω κράτη μέλη νέα ευκαιρία να χρησιμοποιήσουν ή να χρησιμοποιήσουν σε μεγαλύτερο βαθμό την ευελιξία αυτή. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να οριστεί νέα προθεσμία εντός της οποίας τα εν λόγω κράτη μέλη δύνανται να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να χρησιμοποιήσουν ή να χρησιμοποιήσουν σε μεγαλύτερο βαθμό την εν λόγω ευελιξία. Επιπλέον, δεδομένης της ιδιαίτερης διάρθρωσης της οικονομίας της Μάλτας, ο εθνικός στόχος μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του κατά κεφαλήν ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος υπερβαίνει κατά πολύ τις δυνατότητές της για μείωση των εκπομπών με οικονομικά αποδοτικό τρόπο. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να αυξηθεί η πρόσβαση της Μάλτας στην εν λόγω δυνατότητα ευελιξίας, χωρίς να διακυβεύεται ο ενωσιακός στόχος για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030.
- (20) Πέραν της ευελιξίας του ΣΕΔΕ της ΕΕ, μια περιορισμένη ποσότητα καθαρών απορροφήσεων και καθαρών εκπομπών από LULUCF μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για τη συμμόρφωση των κρατών μελών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 («ευελιξία των LULUCF»). Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα καταβληθούν επαρκείς προσπάθειες μείωσης των εκπομπών έως το 2030, είναι σκόπιμο να περιοριστεί η χρήση της ευελιξίας των LULUCF μέσω του διαχωρισμού της χρήσης της ευελιξίας των LULUCF σε δύο χωριστές χρονικές περιόδους, καθεμιά από τις οποίες υπόκειται σε ανώτατο όριο που αντιστοιχεί στο ήμισυ του μέγιστου ποσού των συνολικών καθαρών απορροφήσεων που καθορίζεται στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842. Είναι επίσης σκόπιμο να εναρμονιστεί ο τίτλος του εν λόγω παραρτήματος με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 μετά την τροποποίησή του από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/268 της Επιτροπής⁽¹⁴⁾. Κατά συνέπεια, δεν είναι πλέον αναγκαίο να δίνει ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 στην Επιτροπή την εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την τροποποίηση του τίτλου του παραρτήματος III του εν λόγω κανονισμού. Συνεπώς, το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να διαγραφεί.
- (21) Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ένα κράτος μέλος δεν σημειώνει επαρκή πρόοδο όσον αφορά την επίτευξη των ετήσιων επιπέδων εκπομπών του βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, οι μηχανισμοί για τη λήψη διορθωτικών μέτρων δυνάμει του εν λόγω κανονισμού θα πρέπει να ενισχυθούν προκειμένου να καταστεί δυνατή η ταχεία και αποτελεσματική δράση. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να αναθεωρηθούν οι απαιτήσεις που ισχύουν για τα σχέδια διορθωτικών μέτρων τα οποία πρέπει να υποβάλλουν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί επαρκής πρόοδος.
- (22) Η Ένωση και τα κράτη μέλη αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα⁽¹⁵⁾ («Σύμβαση του Aarhus»). Ο δημόσιος έλεγχος και η πρόσβαση στη δικαιοσύνη αποτελούν ουσιώδη στοιχεία των δημοκρατικών αξιών της Ένωσης και εργαλεία για τη διασφάλιση του κράτους δικαίου.

⁽¹³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2020/1208 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 2020, σχετικά με τη δομή, τον μορφότυπο, τις διαδικασίες υποβολής και την επανεξέταση των πληροφοριών που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 749/2014 της Επιτροπής (ΕΕ L 278 της 26.8.2020, σ. 1).

⁽¹⁴⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/268 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2020, για την τροποποίηση του παραρτήματος IV του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη για την περίοδο 2021-2025 (ΕΕ L 60 της 22.2.2021, σ. 21).

⁽¹⁵⁾ ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

- (23) Η δράση της Ένωσης για το κλίμα θα πρέπει να αξιοποιεί τα πλέον πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να συνεκτιμηθεί, στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, η γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιστημονικής Συμβουλευτικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή, που συγκροτήθηκε δυνάμει του άρθρου 10α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 401/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾.
- (24) Λαμβανομένης υπόψη της θέσπισης ενισχυμένου καθεστώτος συμμόρφωσης στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 από το 2026, είναι σκόπιμο να καταργηθεί η αφαίρεση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που παράγει κάθε κράτος μέλος κατά την περίοδο από 2026 έως 2030 στον τομέα LULUCF καθ' υπέρβαση των απορροφήσεων του. Συνεπώς, το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (25) Είναι σκόπιμο να ληφθούν υπόψη, κατά την επανεξέταση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 το 2024, οι στόχοι της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, η προσήλωση της Ένωσης στους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού και τυχόν σχετικές δεσμεύσεις που απορρέουν από τις διασκέψεις των μερών της UNFCCC. Επιπλέον, η εν λόγω επανεξέταση θα πρέπει να περιλαμβάνει πορεία μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που συνάδει με τον δεσμευτικό στόχο της κλιματικής ουδετερότητας στην Ένωση έως το 2050 δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119.
- (26) Οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου εξαιρουμένου του CO₂, όπως μεθανίου, υποξειδίου του αζώτου και φθοριούχων αερίων, αναλογούν σε πάνω από 20 % των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου της Ένωσης. Οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου εξαιρουμένου του CO₂ καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 και, ως εκ τούτου, θα περιληφθούν απαραίτητα στα μέτρα που θα θεσπίσουν τα κράτη μέλη προκειμένου να συμμορφωθούν με τους αυξημένους στόχους τους για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Έως τις 30 Ιουνίου 2023, τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλουν στην Επιτροπή προσχέδιο επικαιροποίησης των ενοποιημένων εθνικών σχεδίων τους για την ενέργεια και το κλίμα. Η Επιτροπή θα εκδώσει σχετικές κατευθυντήριες γραμμές, μεταξύ άλλων για να ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να καθορίσουν στόχους και πολιτικές για τη μείωση των εκπομπών μεθανίου. Ομοίως, τα κράτη μέλη οφείλουν να αξιολογήσουν κατά πόσον τα στρατηγικά τους σχέδια στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής θα πρέπει να αναθεωρηθούν ώστε να αντικατοπτρίζουν την αυξημένη φιλοδοξία στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 που επιφέρουν οι τροποποιήσεις μέσω του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή θα συμπεριλάβει πληροφορίες σχετικά με τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν από τον συνδυασμό ενωσιακών και εθνικών προσπάθειών ως προς τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου εξαιρουμένου του CO₂ στις ετήσιες εκθέσεις δυνάμει του άρθρου 29 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999. Η Επιτροπή οφείλει επίσης να αξιολογήσει τα προσχέδια των ενοποιημένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα και μπορεί να εκδώσει συστάσεις προς τα κράτη μέλη που δεν σημειώνουν επαρκή πρόοδο. Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της επανεξέτασης του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, θα αξιολογήσει τις τρέχουσες τάσεις και τις μελλοντικές προβλέψεις όσον αφορά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τη γεωργία, καθώς και τις ρυθμιστικές επιλογές, ώστε να διασφαλιστεί ότι είναι συνεπείς προς τον στόχο της επίτευξης μακροπρόθεσμων μειώσεων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε όλους τους τομείς της οικονομίας, σύμφωνα με τον στόχο της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα και προς τους ενδιάμεσους κλιματικούς στόχους της Ένωσης που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119. Κατά την επανεξέταση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, η Επιτροπή θα αξιολογήσει τον τρόπο με τον οποίο όλοι οι τομείς που καλύπτονται από τον εν λόγω κανονισμό συμβάλλουν στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της μείωσης που επιτυγχάνεται όσον αφορά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου εξαιρουμένου του CO₂, ακόμη και σε τομείς εκτός της γεωργίας.
- (27) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, και ειδικότερα η προσαρμογή, υπό το πρίσμα του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, των υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με τις ελάχιστες συνεισφορές τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2030 στην επίτευξη του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και στη συμβολή στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων τους, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (28) Συνεπώς, οι κανονισμοί (ΕΕ) 2018/842 και (ΕΕ) 2018/1999 θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 401/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τον ευρωπαϊκό οργανισμό περιβάλλοντος και το ευρωπαϊκό δίκτυο πληροφοριών και παρατηρήσεων σχετικά με το περιβάλλον (ΕΕ L 126 της 21.5.2009, σ. 13).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις ελάχιστες συνεισφορές τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, με σκοπό την επίτευξη του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 κατά 40 % σε σχέση με τα επίπεδα του 2005 στους τομείς που καλύπτονται από το άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού. Συμβάλλει στον μακροπρόθεσμο στόχο για κλιματική ουδετερότητα στην Ένωση το αργότερο έως το 2050, με απώτερο στόχο την επίτευξη αρνητικών εκπομπών στη συνέχεια. Ως εκ τούτου, συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») και της συμφωνίας του Παρισιού. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών και για την αξιολόγηση τους προόδου των κρατών μελών όσον αφορά την επίτευξη των ελάχιστων συνεισφορών τους.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).».

2) Στο άρθρο 2, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τις κατηγορίες πηγών της IPCC «ενέργεια», «βιομηχανικές διεργασίες και χρήση προϊόντων», «γεωργία» και «απόβλητα», όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), εξαιρουμένων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τις δραστηριότητες που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, πλην της δραστηριότητας «θαλάσσιες μεταφορές» και μόνο των δραστηριοτήτων που παρατίθενται σε αυτήν για τους σκοπούς των άρθρων 14 και 15 της εν λόγω οδηγίας.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).».

3) Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1 έως 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος μειώνει, το 2030, τις οικείες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά το ποσοστό που καθορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη 2 του παραρτήματος I, σε σχέση με τις οικείες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά το έτος 2005, που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

2. Με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος κανονισμού και της προσαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και λαμβάνοντας υπόψη κάθε μείωση που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 7 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι οι οικείες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου:

α) δεν υπερβαίνουν, κατά τα έτη 2021 και 2022, το επίπεδο που ορίζεται από μια γραμμική τροχιά, η οποία αρχίζει από τη μέση τιμή των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου του εν λόγω κράτους μέλους κατά τα έτη 2016, 2017 και 2018, όπως ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και λήγει το 2030 στο όριο που τίθεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη 1 του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού· η γραμμική τροχιά ενός κράτους μέλους αρχίζει είτε στα πέντε δωδεκατημόρια της απόστασης από το 2019 έως το 2020 ή εντός του 2020, ανάλογα με το ποιο οδηγεί σε χαμηλότερα ετήσια δικαιώματα εκπομπών για το εν λόγω κράτος μέλος·

β) δεν υπερβαίνουν, κατά τα έτη 2023, 2024 και 2025, το επίπεδο που ορίζεται από μια γραμμική τροχιά, η οποία αρχίζει το 2022 από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών για το εν λόγω κράτος μέλος, όπως ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου για το εν λόγω έτος, και λήγει το 2030 στο όριο που τίθεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη 2 του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού·

γ) δεν υπερβαίνουν, κατά τα έτη 2026 έως 2030, το επίπεδο που ορίζεται από μια γραμμική τροχιά, η οποία αρχίζει από τη μέση τιμή των οικείων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τα έτη 2021, 2022 και 2023, όπως έχουν υποβληθεί από το εν λόγω κράτος μέλος κατά το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και λήγει το 2030 στο όριο που τίθεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη 2 του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού· η γραμμική τροχιά ενός κράτους μέλους αρχίζει στα εννέα δωδεκατημόρια της απόστασης από το 2023 έως το 2024.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών για κάθε κράτος μέλος για τα έτη από το 2021 έως το 2030, εκφραζόμενα σε τόνους ισοδύναμου CO₂, σύμφωνα με τις γραμμικές τροχιές που ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Για τα έτη 2021 και 2022, η Επιτροπή καθορίζει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών βάσει διεξοδικής επανεξέτασης των πλέον πρόσφατων δεδομένων της εθνικής απογραφής για τα έτη 2005, 2016, 2017 και 2018 που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και αναφέρει την τιμή για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου του 2005 κάθε κράτους μέλους η οποία χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των εν λόγω ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών.

Για τα έτη 2023, 2024 και 2025, η Επιτροπή καθορίζει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών με βάση την τιμή για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου του 2005 κάθε κράτους μέλους, που αναφέρεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, και με βάση τις επανεξετασθείσες τιμές των δεδομένων της εθνικής απογραφής για τα έτη 2016, 2017 και 2018 όπως αναφέρεται στο εν λόγω δεύτερο εδάφιο.

Για τα έτη από το 2026 έως το 2030, η Επιτροπή καθορίζει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών με βάση την τιμή για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου του 2005 κάθε κράτους μέλους, που αναφέρεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, και με βάση διεξοδική επανεξέταση των πιο πρόσφατων δεδομένων της εθνικής απογραφής για τα έτη 2021, 2022 και 2023 που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

4. Οι εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 προσδιορίζουν επίσης, με βάση τα ποσοστά που κοινοποιούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 3, 3α και 3β, τις συνολικές ποσότητες που μπορεί να λαμβάνονται υπόψη για τη συμμόρφωση ενός κράτους μέλους, κατά το άρθρο 9, από το 2021 έως το 2030. Εάν το άθροισμα των συνολικών ποσοτήτων όλων των κρατών μελών υπερβαίνει το συλλογικό σύνολο των 100 εκατομμυρίων, οι συνολικές ποσότητες για κάθε κράτος μέλος μειώνονται σε αναλογική βάση, ούτως ώστε να μην υπάρχει υπέρβαση του συλλογικού συνόλου.»

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«6. Κατά την ανάληψη των δράσεων για τον περιορισμό των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, τα κράτη μέλη εξετάζουν την ανάγκη να διασφαλιστεί δικαιο και κοινωνικά ισότιμη μετάβαση για όλους. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές για τη στήριξη των κρατών μελών στο πλαίσιο αυτό.»

4) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όσον αφορά τα έτη 2021 έως 2025, ένα κράτος μέλος δύναται να δανειστεί ποσότητα έως και 7,5 % από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών του για το επόμενο έτος.»

β) οι παράγραφοι 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Ένα κράτος μέλος του οποίου οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου για ένα δεδομένο έτος είναι χαμηλότερες από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών του για το εν λόγω έτος, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το άρθρο 6, δύναται:

α) όσον αφορά το έτος 2021, να αποταμιεύσει για τα επόμενα έτη έως το 2030 το πλεονάζον μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών του μέχρι επιπέδου 75 % των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών του για το 2021· και

β) όσον αφορά τα έτη 2022 έως 2029, να αποταμιεύσει το πλεονάζον μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών του μέχρι επιπέδου 25 % των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών του έως το εν λόγω έτος για τα επόμενα έτη έως το 2030.

4. Ένα κράτος μέλος δύναται να μεταβιβάσει έως και 10 % των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών του για ένα δεδομένο έτος σε άλλα κράτη μέλη όσον αφορά τα έτη από το 2021 έως το 2025 και έως και 15 % όσον αφορά τα έτη από το 2026 έως το 2030. Το λαμβάνον κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει την εν λόγω ποσότητα για συμμόρφωση, σύμφωνα με το άρθρο 9, για το δεδομένο έτος ή για επόμενα έτη έως το 2030.»

γ) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5α. Πριν από οποιαδήποτε μεταβίβαση ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5, ένα κράτος μέλος ενημερώνει, σε ηλεκτρονική μορφή, την Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 σχετικά με την πρόθεσή του να προβεί σε μεταβίβαση μέρους των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών του για ένα οποιοδήποτε δεδομένο έτος.»

δ) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα έσοδα που προκύπτουν από τις μεταβιβάσεις ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών δυνάμει των παραγράφων 4 και 5, ή το ισοδύναμό τους σε οικονομική αξία, για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στην Ένωση ή σε τρίτες χώρες. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για οποιαδήποτε δράση αναλαμβάνεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου και δημοσιοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες σε εύκολα προσβάσιμη μορφή.»

5) Το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 3, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη που παρατίθενται στο παράρτημα II μπορούν να αποφασίσουν να αναθεωρήσουν το κοινοποιηθέν ποσοστό μία φορά το 2024 και μία φορά το 2027. Σε αυτήν την περίπτωση, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τη σχετική απόφαση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024 ή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2027, αντίστοιχα.»

β) παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3α. Η Μάλτα ενημερώνει την Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023 εάν προτίθεται να χρησιμοποιήσει την περιορισμένη ακύρωση των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, έως το ποσοστό που ορίζεται στο παράρτημα II για κάθε έτος της περιόδου 2025 έως 2030, με σκοπό τη συμμόρφωσή της σύμφωνα με το άρθρο 9.

3β. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, τα κράτη μέλη που παρατίθενται στο παράρτημα II και δεν έχουν κοινοποιήσει στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 πρόθεση να χρησιμοποιήσουν μερικώς ή πλήρως την περιορισμένη ακύρωση των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου κοινοποιούν στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023 την πρόθεσή τους να χρησιμοποιήσουν ή να χρησιμοποιήσουν σε μεγαλύτερο βαθμό την εν λόγω περιορισμένη ακύρωση των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ, έως το ποσοστό που ορίζεται στο παράρτημα II για κάθε έτος της περιόδου από το 2025 έως το 2030 για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, με σκοπό τη συμμόρφωσή του σύμφωνα με το άρθρο 9.»

γ) οι παράγραφοι 4 και 5 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Κατόπιν αίτησης κράτους μέλους, ο κεντρικός διαχειριστής που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ («κεντρικός διαχειριστής») λαμβάνει υπόψη ποσότητα που δεν υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού για τη συμμόρφωση του εν λόγω κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 9 του παρόντος κανονισμού. Το ένα δέκατο της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού ακυρώνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για κάθε έτος από το 2021 έως το 2030 για το εν λόγω κράτος μέλος. Το ένα έκτο της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού ακυρώνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για κάθε έτος από το 2025 έως το 2030 για τα κράτη μέλη που ενημέρωσαν την Επιτροπή, σύμφωνα με τις παραγράφους 3α και 3β του παρόντος άρθρου.

5. Εφόσον κράτος μέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 3, έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή την απόφασή του να αναθεωρήσει το ήδη κοινοποιηθέν ποσοστό, ακυρώνεται κατ' αντίστοιχία μικρότερη ή μεγαλύτερη ποσότητα δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ για το εν λόγω κράτος μέλος όσον αφορά κάθε έτος από το 2026 έως το 2030 ή από το 2028 έως το 2030, αντίστοιχα.»

6) Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πρόσθετη χρήση καθαρών απορροφήσεων από LULUCF»

β) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στον βαθμό που οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών του για ένα δεδομένο έτος, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών που αποταμιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, ποσότητα η οποία δεν υπερβαίνει το άθροισμα των συνολικών καθαρών απορροφήσεων και των συνολικών καθαρών εκπομπών από τις συνδυασμένες λογιστικές κατηγορίες εκτάσεων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για τη συμμόρφωσή του σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω έτος, υπό την προϋπόθεση ότι:»

ii) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) η σωρευτική ποσότητα που λαμβάνεται υπόψη για το εν λόγω κράτος μέλος για τα έτη από το 2021 έως το 2025 δεν υπερβαίνει το ήμισυ του μέγιστου ποσού των συνολικών καθαρών απορροφήσεων που καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω κράτος μέλος·

αα) η σωρευτική ποσότητα που λαμβάνεται υπόψη για το εν λόγω κράτος μέλος για τα έτη από το 2026 έως το 2030 δεν υπερβαίνει το ήμισυ του μέγιστου ποσού των συνολικών καθαρών απορροφήσεων που καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω κράτος μέλος.»

γ) η παράγραφος 2 διαγράφεται.

7) Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Διορθωτικά μέτρα

1. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει, κατά την ετήσια αξιολόγησή της σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και λαμβάνοντας υπόψη την προβλεπόμενη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος κανονισμού, ότι ένα κράτος μέλος δεν σημειώνει επαρκή πρόοδο ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού, το εν λόγω κράτος μέλος υποβάλλει, εντός τριών μηνών, στην Επιτροπή σχέδιο διορθωτικών μέτρων που περιλαμβάνει:

α) λεπτομερή εξήγηση των λόγων για τους οποίους το εν λόγω κράτος μέλος δεν σημειώνει επαρκή πρόοδο ως προς την εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων·

β) αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο η χρηματοδότηση της Ένωσης έχει στηρίξει τις προσπάθειες του εν λόγω κράτους μέλους για την εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων και του τρόπου με τον οποίο το εν λόγω κράτος μέλος προτίθεται να χρησιμοποιήσει την εν λόγω χρηματοδότηση για να σημειώσει πρόοδο προς την εκπλήρωσή τους·

γ) πρόσθετες δράσεις, οι οποίες συμπληρώνουν το ενοποιημένο εθνικό σχέδιο του εν λόγω κράτους μέλους για την ενέργεια και το κλίμα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 ή ενισχύουν την εφαρμογή του και τις οποίες πρόκειται να εφαρμόσει προκειμένου να εκπληρώσει τις εν λόγω υποχρεώσεις, μέσω εγχώριων πολιτικών και μέτρων και μέσω της υλοποίησης ενωσιακής δράσης, σε συνδυασμό με λεπτομερή αξιολόγηση, η οποία βασίζεται σε ποσοτικά δεδομένα, εφόσον υπάρχουν, των προβλεπόμενων μειώσεων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που θα προκύψουν από τις εν λόγω δράσεις·

δ) αυστηρό χρονοδιάγραμμα υλοποίησης των εν λόγω δράσεων, το οποίο επιτρέπει την αποτίμηση της ετήσιας προόδου όσον αφορά την υλοποίηση.

Όταν ένα κράτος μέλος έχει συστήσει εθνικό συμβουλευτικό φορέα για το κλίμα, μπορεί να ζητήσει τη συμβουλή του για τον προσδιορισμό των αναγκαίων δράσεων που αναφέρονται στο στοιχείο γ) του πρώτου εδαφίου.

2. Σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος επικουρεί την Επιτροπή στο έργο της αξιολόγησης τέτοιων σχεδίων διορθωτικών μέτρων.

3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει γνώμη σχετικά με τη σθεναρότητα των σχεδίων διορθωτικών μέτρων που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και σε αυτήν την περίπτωση εκδίδει γνώμη εντός τεσσάρων μηνών από την παραλαβή των εν λόγω σχεδίων. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος λαμβάνει στον μέγιστο βαθμό υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής και μπορεί να αναθεωρήσει το σχέδιο διορθωτικών μέτρων του αναλόγως. Αν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν λάβει υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής ή ουσιώδες μέρος αυτής, το εν λόγω κράτος μέλος παρέχει αιτιολόγηση στην Επιτροπή.

4. Κάθε κράτος μέλος δημοσιοποιεί το σχέδιο διορθωτικών μέτρων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, και κάθε αιτιολόγηση, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τη γνώμη της, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3.»

- 8) Στο άρθρο 9, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Εάν οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους την περίοδο από το 2021 έως το 2025, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, υπερέβησαν τις απορροφήσεις του, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού, ο κεντρικός διαχειριστής αφαιρεί από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών του εν λόγω κράτους μέλους ποσότητα ίση με τις εν λόγω πλεονάζουσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου σε τόνους ισοδύναμου CO₂ για τα σχετικά έτη.».

- 9) Το άρθρο 15 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15

Επανεξέταση

1. Ο παρών κανονισμός τελεί υπό επανεξέταση, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη εξελισσόμενες εθνικές περιστάσεις, τον τρόπο με τον οποίο όλοι οι τομείς της οικονομίας συμβάλλουν στη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, τις διεθνείς εξελίξεις και τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επίτευξη των μακροχρόνιων στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, εντός έξι μηνών από κάθε καθολική απογραφή που συμφωνείται δυνάμει του άρθρου 14 της συμφωνίας του Παρισιού, σχετικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζήτησης ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών, καθώς και σχετικά με την καταλληλότητα των εθνικών στόχων μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που περιέχονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τη συμβολή τους στους στόχους της Ένωσης για το κλίμα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 και στους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού. Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει ιδίως αξιολόγηση της ανάγκης για πρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης ενόψει των αναγκαίων μειώσεων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από την Ένωση και τα κράτη μέλη της σε ένα πλαίσιο για την περίοδο μετά το 2030. Περιλαμβάνει επίσης αξιολόγηση της πορείας μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, η οποία συνάδει με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας το αργότερο έως το 2050, λαμβάνοντας υπόψη τον προβλεπόμενο ενδεικτικό προϋπολογισμό της Ένωσης για τα αέρια του θερμοκηπίου που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, καθώς και τη σημασία της προώθησης τόσο της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών όσο και της σχέσης κόστους-αποτελεσματικότητας για την επίτευξη του εν λόγω στόχου. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, κατά περίπτωση, από νομοθετικές προτάσεις.

Η έκθεση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο λαμβάνει υπόψη τις μακροπρόθεσμες στρατηγικές των κρατών μελών που καταρτίζονται και υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και την αξιολόγησή τους από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 9 του εν λόγω κανονισμού.».

- 10) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 15α

Επιστημονικές συμβουλές

Η Ευρωπαϊκή Επιστημονική Συμβουλευτική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή, που συγκροτήθηκε δυνάμει του άρθρου 10α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 401/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) («συμβουλευτική επιτροπή») μπορεί, με δική της πρωτοβουλία, να παρέχει επιστημονικές συμβουλές ή να εκδίδει εκθέσεις σχετικά με τα μέτρα της Ένωσης, τους κλιματικούς στόχους της, τα ετήσια επίπεδα εκπομπών της και τις δυνατότητες ευελιξίας της δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή εξετάζει τις σχετικές συμβουλές και εκθέσεις της συμβουλευτικής επιτροπής, ιδίως όσον αφορά τα μελλοντικά μέτρα που αποσκοπούν στην περαιτέρω μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 401/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τον ευρωπαϊκό οργανισμό περιβάλλοντος και το ευρωπαϊκό δίκτυο πληροφοριών και παρατηρήσεων σχετικά με το περιβάλλον (ΕΕ L 126 της 21.5.2009, σ. 13).».

- 11) Τα παραρτήματα I, II και III τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 26, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Από το 2023, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν και υποβάλλουν στην Επιτροπή τα τελικά δεδομένα απογραφής αερίων του θερμοκηπίου έως τις 15 Μαρτίου κάθε έτους (έτος X) και τα προκαταρκτικά δεδομένα απογραφής αερίων του θερμοκηπίου έως τις 15 Ιανουαρίου κάθε έτους, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για τα αέρια του θερμοκηπίου και για την απογραφή που παρατίθενται στο παράρτημα V. Η έκθεση για τα τελικά δεδομένα απογραφής αερίων του θερμοκηπίου περιλαμβάνει επίσης πλήρη και επικαιροποιημένη έκθεση εθνικής απογραφής. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων, η Επιτροπή κοινοποιεί, σε ηλεκτρονική μορφή, τις πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα V μέρος 1 στοιχείο ιδ) πρώτο εδάφιο στην Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1 στοιχείο α).».

2) Στο παράρτημα V μέρος 1 πρώτο εδάφιο, το στοιχείο ιδ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιδ) πληροφορίες σχετικά με:

- i) την πρόθεση του κράτους μέλους να κάνει χρήση της ευελιξίας που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, συμπεριλαμβανομένων, όπου είναι δυνατόν, πληροφοριών σχετικά με τις ποσότητες, το είδος της μεταβίβασης και το εκτιμώμενο εύρος τιμών·
- ii) τη δυνατότητα χρήσης των εσόδων σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842·
- iii) την πρόθεση του κράτους μέλους να κάνει χρήση της ευελιξίας που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.».

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 19 Απριλίου 2023.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος
R. METSOLA

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
J. ROSWALL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τα παραρτήματα I, II και III του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 τροποποιούνται ως εξής:

1) Το παράρτημα I αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

	Μειώσεις εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου των κρατών μελών το 2030 σε σχέση με τα επίπεδά τους το 2005 που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3	
	Στήλη 1	Στήλη 2
Βέλγιο	- 35 %	- 47 %
Βουλγαρία	- 0 %	- 10 %
Τσεχική Δημοκρατία	- 14 %	- 26 %
Δανία	- 39 %	- 50 %
Γερμανία	- 38 %	- 50 %
Εσθονία	- 13 %	- 24 %
Ιρλανδία	- 30 %	- 42 %
Ελλάδα	- 16 %	- 22,7 %
Ισπανία	- 26 %	- 37,7 %
Γαλλία	- 37 %	- 47,5 %
Κροατία	- 7 %	- 16,7 %
Ιταλία	- 33 %	- 43,7 %
Κύπρος	- 24 %	- 32 %
Λετονία	- 6 %	- 17 %
Λιθουανία	- 9 %	- 21 %
Λουξεμβούργο	- 40 %	- 50 %
Ουγγαρία	- 7 %	- 18,7 %
Μάλτα	- 19 %	- 19 %
Κάτω Χώρες	- 36 %	- 48 %
Αυστρία	- 36 %	- 48 %
Πολωνία	- 7 %	- 17,7 %
Πορτογαλία	- 17 %	- 28,7 %
Ρουμανία	- 2 %	- 12,7 %
Σλοβενία	- 15 %	- 27 %
Σλοβακία	- 12 %	- 22,7 %
Φινλανδία	- 39 %	- 50 %
Σουηδία	- 40 %	- 50 %

- 2) Στο παράρτημα II, η καταχώριση όσον αφορά τη Μάλτα αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Μάλτα	7 %»
--------	------

- 3) Το παράρτημα III τροποποιείται ως εξής:

- α) ο τίτλος του παραρτήματος III αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΚΑΘΑΡΕΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΕ) 2018/841 ΠΟΥ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2021 ΕΩΣ 2030 ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΣΤΟΙΧΕΙΑ α) ΚΑΙ αα) ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ».

- β) η καταχώριση όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο διαγράφεται·

- γ) στην τελευταία σειρά του πίνακα, ο αριθμός «280» αντικαθίσταται από τον αριθμό «262,2».